

מכתבים

וצועקים, ואם אתה מנסה להשתיק אותם אתה מסתכן בקללה או מכה. אי אפשר לשאול בדואר טלפונית כמעט שום אינפורמציה כי לא עונים, או עונים בחוצפה.

וכשמטלפנים למשרד ממשלתי, מסתכנים בכך שהטלפוניסטית פשוט מנתקת את הקו — ואחרי שממתינים עשר דקות, פשוט נאלצים לנתק — ולהפסיד את מחיר השיחה. ומדוע נבחרו הציבור רבים על עמדות פוליטיות, במקום לטאטא את כל האנשים הבלתייעילים האלה, אשר הציבור משלם את החוקתם?

אני בן־דור, תל־אביב

איש השלום

הנני מאמין בהחלט שמיבצע ייחיד יכיר לים להביא את השלום. למרות שאני תושב שחיין הניטרליות,

דאטוויילר (עם דגל לבן) במוסקבה

שלא הייתה נתונה בסכנת מלחמה — הקרשתי את חיי להבאת השלום.

לשם כך גם הייתי פעמיים ברוסיה (ראה תמונה) והפגנתי עם דגל לבן בכיכר האדום. פעם למען פירוז אטומי ופעם למען קבלת אמנת ז'נבה. כפי שנאמר: "ולא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלהמה". מי יתן וכל אחד מאיתנו יתן את דעתו להגשמת מטרה נעלה זו.

מאקס דאטוויילר, כרגע בירושלים

הנגע

הודעתי לקרוא את מכתבי המשפחה שרצתה לארח מתנדבים — ובגלל הכתנה מוטעית לא הגיע איש.

אבל המארחים יכולים להתנהם בכך שאילי נמנע מהם הצער למשמע סיפוריהם של המתנדבים.

כי אותה רשלנות עצמה שחלה לגבי אירוח מתנדבים בבתים פרטיים — חלה גם לגבי קליטתם, וזוהי השערוריה האמיתית:

למרות שקיים מנגנון עצום של הסוכנות, המפרנס צחצחם של עובדים, בארץ וגם בחוצלארץ — הרי שכבר כמה שנים אין להם מה לעשות, כי אין עליה.

ועכשיו, כשפתאום הגיעו אלפי מתנדבים, ופתאום כל המנגנון העצום הזה יכול לפעול — הרי הוא מראה אוזלת־יד גמורה.

רופאים נשלחו לקטיף, אנשים המגיעים — נשלחים הביתה, אין שום יד מכוונת והיחס אליהם הוא כמו מטרד מיותר. התוצאה ברורה: לא רק שאנשים אלה אינם חולמים

שתי גדות לירדן

זה מאד טפשי לקרוא לחלק המזרחי של ארצנו — בשם הגדה המערבית. זוהי פשוט נקודת־מבט מוטעית:

הרי הכל השתנה, ומשום כך גם אין לקרוא לשכנינו ממלכת ירדן. פעם זה היה כך (לפני חורשיים) כשהירדן זרם באמצע. אבל עכשיו כשהם נמצאים רק מעברו האחד, צריך שוב לקרוא להם עבר־הירדן.

העבר השני שייך לנו. לכן הרי קוראים לנו עיבריים!

ח. פנקס, תל־אביב

הדם והזיעה

הערבים לא רוצים לעזור לנו לשלוט בגדה. ובאמת, למה שירצו? מה יצא להם מזה, מלבד החשש שיוקעו כבוגדים — אם יחזרו לשם הירדנים?

אבל אנחנו יכולים לגרום להם עירצו, שיהיו מעוניינים שנישאר שם:

לשם כך עלינו רק להתחיל ולהקים ברחבי הגדה יחידות שיכון עצומות עבור הפליטים, שכבשנו יחד עם רצועת־עזה. שלא לדבר על הפליטים החדשים.

עצם הקמת־השיכונים תהווה תעסוקה לאלפי ערבים מהגדה, ואף מקרב הפליטים עצמם, ותעלה את רמת־חיהם. היות ועבודת הבניה תמשך שנים (זה לא מציאותי להגיד: צריך מיד ליישב את כולם) הרי שכל מי שיעסוק בכך, יהיה מעוניין שהעבודה תימשיך. ולכן גם הם יהיו מעוניינים שאנחנו נישאר שם.

והעיקר — כל טירון יודע ש"זיעה חוסכת דם". אם נעבוד כדי לפתור את בעיותיהם — אולי לא נאלץ להילחם יותר מאוחר כדי לפתור את בעיותינו.

יוסף שורש, תל־אביב

זה איחוד זה?

אני לא מבין דבר אחד: מדוע כל הצועקים נגד כפייה דתית יהודית, כשהם מבקרים בכנסיה נוצרית או במסגד הם עומדים בחילול ורחימו ומוכנים להשיל נעליהם, להסיר כובעיהם, הכל כדרוש, "כי הלא זה מקום קדוש, ועלינו לכבד את מאמינו?"

האם לא נוכל להותיר את כותל מערב כסמל לאיחוד העם ולו תמורת ויתור כל־כך גדול כשמלה עם שרחוקים?

הנה רובינשטיין, בתים

● האם הפרדת בני משפחה עלידי מחיצה טהונה סמל לאיחוד?

בולי הפרדציה

כאדם שנלהב מאד לרעיון הפרדציה, ברי צוני להציע בולים חדישים, שיוכנסו לשימוש בפרדציה הנ"ל, לכשתוקם.

בבולים האלה יתוארו המקומות הקדושים, גם של היהודים וגם של הערבים — החל מקבר רחל ועד למיסגד עומר.

גם הכתובת תכלול את רעיון הפרדציה — ולכן תישא את שם שתי הארצות הנכללות בה, כיחידה אחת: פלשתינה — ארץ־ישראל.

יהיו אלה בולים שיסמלו המון, למי ש עווד לא הבין — אלה יהיו בוליה־מנדאט הישנים.

מומי כהן, רחובות

הזוועה היומיומית

אחד הבררים בארץ שבאמת הפכו לזוועה — הם השרותים האלמנטריים שניתנים ל־אזרחים:

הסבל היומיומי אותו נאלץ לעבור כל אדם — מרגע שהוא נוסע באוטובוס בתנאי אים נוראים כשהוא זוכה לגידופי־הכרטיסן.

וכשהוא נכנס לחנות ומתייחסים אליו כאילו הוא בא להפריע — ולא שוקקים לו. אי אפשר להיכנס לקולנוע, כי מעשנים

לא תאמין עד שתתקלח עם

בת-אורן

הידעת כי בת-אורן הוא סבון ללא סבון*

המסבן, מנקח ומרחיק זעה...

ויח האורנים הטבעי והקצף השופע של בת-אורן, יפיגו ממך את החום ויעניקו לך הרגשה טובה תמיד. נסה עוד היום על ספוג במקלחת להסתבן ולהתרענן עם בת-אורן.

חן חן - Tanya

לנופט

הזמנת מקומות לבתי הבראה ומלונות בכל הארץ ללא תשלום נוסף

קל

חא רח' נורדון 28
טל. 222042

לנופט

הזמנת מקומות לבתי הבראה ומלונות בכל הארץ ללא תשלום נוסף

קל

חא רח' נורדון 28
טל. 222042

חליפות הריון
קנייה מיוחדת

תנים

ת"א שדר' מסדיק 19
א"כ 62.25.19.12

איוניר

בתי־האופנה הידועים בישראל: בתל־אביב, הרצליה וחיפה התחילו את מכירת סוף העונה המסורתית שלהם.

ההנחה הממשית של 20% על כל סחורות הקיץ מאפשרת לכם לרכוש סחורות אופנתיות בעוד העונה ב־עיצומה. מכירת סוף העונה של איוניר ידועה כמאורע מיוחד בכל שכבות העם בשל האיכות המעולה של כחורותיו.

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל־אביב, רח' קרליבך 12, טלפון 30134, ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ. תל־אביב, רח' טין 6 • גלופות: צינקוגרטיה כספי בע"מ. • העורך הראשי: אורי אבנרי • המויל: העולם הזה בע"מ.

בולי פלשתינה (א"י)*

* בבולים: מגדל־דיוד, קבר רחל, מסגד עומר.